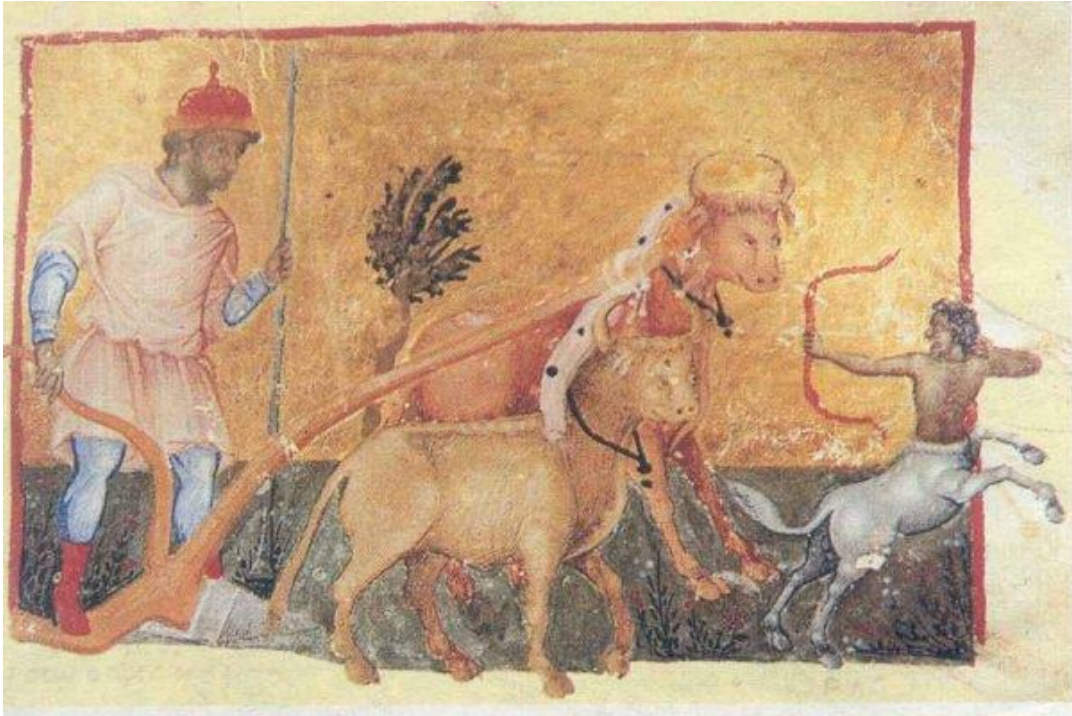

Νοέμβριος, ο «Σποριάς» και η παραβολή του σπορέως. Η σωματική τροφή και η πνευματική, μια αμφίδρομη σχέση;

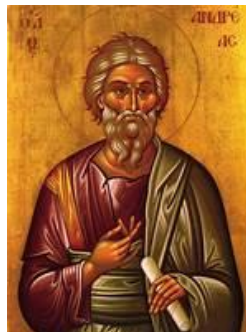
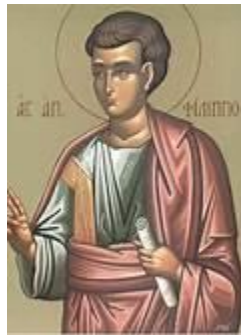
Ευάγγελος Μαυρογόνατος

Λαογραφία για τον Νοέμβριο:

Ο μήνας Νοέμβριος, ονομάζεται από τον λαό και «Σποριάς», επειδή είναι κυρίως ο μήνας της σποράς των δημητριακών και των οσπρίων.

Τον ονομάζουν όμως και «Μεσοσπορίτη», επειδή οι αγρότες σε πολλές περιοχές της πατρίδας μας βρίσκονται στη μέση της σποράς, με σπαρμένα τα μισά χωράφια τους, έχοντας αρχίσει από τον Οκτώβριο-που και αυτός ονομάζεται Σποριάς. Άλλα ονόματα για το Νοέμβριο είναι και τα: «Βροχάρης» (για τις βροχές του), «Ανακατωμένος» (για τις ακατάστατες καιρικές συνθήκες του, αλλά και «Χαμένος» (από το χάσιμο της μέρας, μιας και είναι σε διάρκεια από τις μικρότερες του έτους, ενώ οι νύχτες του από τις μεγαλύτερες).

Στη διάρκεια του το κρύο στον τόπο μας αρχίζει να δυναμώνει. Αυτή τη μεταβολή του τη «μηνάει» ο Άγιος Μηνάς, που γιορτάζει στις 11 Νοεμβρίου.

Το κρύο δυναμώνει περισσότερο του Αγίου Φιλίππου (14 Νοεμβρίου)

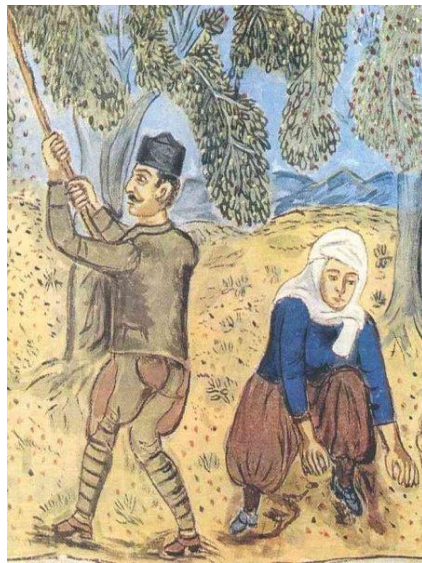
και τελικά «αντρείπει» του Αγίου Ανδρέα (30 Νοεμβρίου). «Του Αϊ-Ντριός, αντρείπει το κρύο», λέει ο λαός.

Το πρώτο 15^οήμερο του Νοεμβρίου, η δύση της Πούλιας (Οι Πλειάδες) σηματοδοτεί την ορμητική έλευση του χειμώνα και προειδοποιεί τους αγρότες για το τέλος της σποράς, και από την άλλη πλευρά τους κτηνοτρόφους να κατεβούν με τα κοπάδια τους πιο χαμηλά, στα χειμαδιά τους, για να ξεχειμωνιάσουν.

Επίσης με βάση την Πούλια ο λαός προσδιόριζε την ώρα κατά τη διάρκεια της νύχτας και έτσι κανόνιζε τις δουλειές του. Ήταν το «*νυχτερινό του ρολόι*».

«*στις δεκαφτά ή στις δεκοχτώ πέφτει η Πούλια στο γιαλό και πίσω παραγγέλνει: Μηδέ στανίτσα στα βουνά, μήτε γιωργός στους κάμπους*», λέει μια παροιμία του λαού.

Μερικές ακόμα λαϊκές ονομασίες του Νοέμβρη είναι: «Σκιγιάτης» (από τη σκιά, τη νύχτα), «Κρασομηνάς» (επειδή ανοίγουν τα καινούρια κρασιά), Αϊ-Ταξιάρχης ή Αρχαγγελίτης ή Αϊ-Στράτης και Αϊ-Στρατηγός, επειδή γιορτάζουν οι Αρχάγγελοι Μιχαήλ και Γαβριήλ. Τέλος Αγιομηνάς, Φιλιπιάτης και Αντριάς.

Ο Νοέμβριος είναι ο μήνας όπου αρχίζει και η συγκομιδή της ελιάς, του ευλογημένου αυτού δέντρου και καρπού. Είναι μια κοπιαστική και απαιτητική αγροτική δουλειά.

Παρόλα αυτά, όμως, καταλήγει σε ένα μεγάλο πανηγύρι και γιορτή χαράς για τους αγρότες, γιατί οι ελαιώνες γεμίζουν με κόσμος, άντρες, γυναίκες, νέους και παιδιά.

Όλοι μαζί, πολλές φορές με τραγούδι, συλλέγουν τον πολύτιμο καρπό. Στο τέλος θα ανταμειφθούν για τους κόπους τους με το υγρό χρυσάφι, το λάδι. Με αυτό θα τραφούν, θα ζήσουν, γιατί αυτό αποτελεί τη βάση της διατροφής, αλλά και της οικονομίας του τόπου μας.

Με το πρώτο λάδι θα φτιαχτούν και οι πρώτες τηγανίτες και τηγανόψωμα, για το καλό του χρό-

νου....

Η παραβολή του σπορέως.

«Από τον καθέναν μας εξαρτάται να θέσει προτεραιότητες και να πράξει αυτά που θα κάνουν το έδαφός μας καλό και τη σοδειά μας άφθονη».

Η γνωστή παραβολή του σπορέα, είναι μία από έναν μικρό αριθμό παραβολών που αναφέρονται και στα τρία από τα συνοπτικά Ευαγγέλια. Επίσης, είναι μια σε μια ακόμα μικρότερη ομάδα παραβολών που εξήγησε ο Ιησούς στους μαθητές Του.

Τα διαφορετικά εδάφη επάνω στα οποία έπεσαν οι σπόροι, αντιπροσωπεύουν διαφορετικούς τρόπους με τους οποίους οι θνητοί λαμβάνουν και ακολουθούν αυτές τις διδασκαλίες.

Έτσι, οι σπόροι που «έπεσαν κοντά στον δρόμο» **(Κατά Μάρκον Ευαγγέλιον 4:4)** δεν έφθασαν σε θνητό έδαφος όπου πιθανώς θα μπορούσαν να αναπτυχθούν.

Είναι σαν τις διδασκαλίες που πέφτουν επάνω σε μία καρδιά που έχει σκληρύνει ή είναι απροετοίμαστη. Δεν θα πω άλλα για αυτούς.

Το μήνυμά μου αφορά εκείνους από εμάς που έχουν δεσμευθεί να είναι ακόλουθοι του Χριστού. Τι κάνουμε με τις διδασκαλίες του Σωτήρα καθώς ζούμε τη ζωή μας;

Η παραβολή του σπορέα μάς προειδοποιεί για περιστάσεις και συμπεριφορές, οι οποίες μπορούν να εμποδίσουν οποιονδήποτε έχει λάβει τον σπόρο του μηνύματος Ευαγγελίου να έχει μία καλή σοδειά.

Κατακλείδα:

Όπως η τροφή είναι απαραίτητη για την επιβίωση μας, έτσι και η πνευματική τροφή είναι απαραίτητη για την πνευματική επιβίωση, ιδιαίτερα σε έναν κόσμο ο οποίος κινείται μακριά από την πίστη στον Θεό και το απόλυτο του σωστού και του λανθασμένου.

Η προειδοποίηση του Σωτήρα εναντίον τού να πνίξουν οι έργοις αυτού του κόσμου τον λόγο του Θεού στη ζωή μας, οπωσδήποτε μας παρακινεί να τηρούμε σταθερές τις προτεραιότητές μας - την καρδιά μας προσηλωμένη - στις εντολές του Θεού και στην ηγεσία της Εκκλησίας Του.

Τα παραδείγματα του Σωτήρα θα μπορούσαν να μας κάνουν να σκεφθούμε αυτή την παραβολή με τα εδάφη.

Η καταλληλότητα του εδάφους εξαρτάται από την καρδιά καθενός από εμάς ο οποίος είναι εκτεθειμένος στον σπόρο του Ευαγγελίου.

Εξετάζοντας την ετοιμότητα ενός ατόμου να αποδεχθεί τις πνευματικές διδασκαλίες, κάποιες καρδιές έχουν σκληρυνθεί και είναι απροετοίμαστες, κάποιες καρδιές είναι πετρώδεις διότι έχουν πάψει να χρησιμοποιούνται και κάποιες καρδιές είναι σταθερά επάνω στα πράγματα του κόσμου.

Σε μία εποχή όπου επικρατεί το διαδίκτυο, το οποίο μεγαλώνει μηνύματα που απειλούν την πίστη, πρέπει να αυξήσουμε την έκθεσή μας στην πνευματική αλήθεια, προκειμένου να ενδυναμώσουμε την πίστη μας και να παραμείνουμε ριζωμένοι στο Ευαγγέλιο.